

Però l'afició et devia venir de molt abans.

De molt petit. A partir dels deu anys ja vaig començar a sortir més regularment amb una gent de Caldes. Em vaig anar animant i vaig venir amb els de Santa Eulàlia, que tenien un nivell superior. I tot va començar així, anant a fer la típica ruta a Puiggraciós o als Cingles i m'ho passava molt bé baixant.

Sempre en bicicleta tot terreny.

Sí, sempre. De ciclisme n'he fet poquíssim, perquè a part de perillós és avorrit. A la muntanya no és tota l'estona pedalejar!

Què és el que més et crida de baixar muntanyes?

La sensació de quan estàs baixant. És difícil d'explicar. El control de la bici em dona molta satisfacció, i la velocitat també. I a part hi ha el viatjar i l'aprendre llengües, i el fet que amb tota la gent que corre per aquí ens portem molt bé, i amb pilots d'altres països és divertit anar-nos trobant cada any.

Córrer sobre fang és una de les especialitats del pilot.

A part de la velocitat, a les curses també es valora l'estil?

Tothom té el seu estil, però el que compta és pujar al podi: fer el millor temps, perquè són carreres contrarellotge.

Quin és el teu punt fort?

La tècnica: circuits que fan molta baixada i que són poc físics, de poc pedalejar, de treballar molt amb el moviment de la bici.

Quin pendent tenen, aquestes baixades?

Fem carreres que en tres quilòmetres baixem 800 metres de desnivell.

I les feu en quants minuts?

Tres, quatre, cinc minuts com a molt! És màxima explosió, i ho has de tenir tot molt controlat.

Psicològicament també, suposo.

Sí, és clar. Quan ets a la rampa de sortida amb el compte enrere i saps que allà tens tres minuts per donar el màxim teu és molt important controlar-ho. Correm a alta velocitat i jo sempre dic que quan baixo tinc un marge de més o menys 20 centímetres: no em puc desviar de la trajectòria un tros més d'així. Has d'estar superconcentrat.

Els nervis t'afecten?

Hi estic molt acostumat i passo molt pocs nervis, quasi zero, perquè ja saps què has de fer, què has de donar.

Quin nivell de descens tenim aquí?

Força bo. França sempre ha estat un pèl per davant, i ara Austràlia puja bastant forta, però nosaltres estem segons, tercers, quarts, cinquens com a molt. Sempre hem sigut una potència bastant forta.

Carai.

Sí, i això que tenim poques infraestructures. Aquest any la Molina ha fet una temporada d'estiu amb circuits de descens, però fins ara no teníem res. Havíem de sortir a fora. De fet les mateixes carreres havien estat per mi el millor entrenament! Perquè els circuits que tenim aquí són bastant diferents dels que hi ha fora.

Diferents en què?

Sobretot pel pendent; aquí és difícil trobar una muntanya amb molt desnivell i que a sobre tingui un bon accés per anar-hi tu amb el cotxe, perquè les nostres bicis no estan preparades per pujar: són per baixar.

Per què només poden baixar?

Pesen entre 18 i 20 quilos, porten un sol plat, frens de disc molt més grossos que els habituals, suspensió a davant i darrere de llarg recorregut, manillar de doble alçada... No són bicis per anar a fer una volta!

Els corredors de descens esteu bojós?

Tothom que ens ha vist ens ho diu, perquè impressiona molt. Fins i tot nosaltres quedem acollonits quan veiem els altres. "Guaita com va aquest!", dius, i resulta que tu has passat més ràpid. Sobre la bici ho veus molt diferent de quan et pares a veure-ho.

El descens és un esport perillós?

Home, sí. Hi ha lesions greus. Però normalment tot està controlat dins teu i la majoria de caigudes són fortuïtes, per causes incontrolables com les condicions meteorològiques o que et surti una pedra amb què no hi comptaves. De totes maneres, com que sovint correm per sobre del límit, de vegades també és un error nostre. Correm una mica massa!